

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XIII. Vltima Christi verba.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Felix ter felix, æternum felix, qui eâ fiducia, dum imminet ultimum vitæ momentum, potest dicere: Consummatum est.

§. XIII.

Ultima Christi verba.

Apoc. i.

Ioan. 16.

46.

Psa. 95. 4

Luc. 23.

46.

Gen. I. I.

Post omnis consummationis finem, illi, qui est principium & finis, superest ultimus actus, isque Christo longe difficillimus, nobis utilissimus, toti mundo optatissimus, ut illi, à quo in utero Matris acceperat, in patibulo crucis, Patri tradat spiritum, & ita redimat mundum. Dicebat ergo tacite secum in corde suo: *Exivi à Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.* Sic ipse tacite secum sine voce: deinde, *Magnus Dominus, cuius magnitudinis non est finis, clamans voce magna, ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* A principio quando creavit **DEVS** cælum & terram, nihil unquam creavit, nec creabit aliquid præstabilius, aut pretiosius, aut sanctius, quam erat Christi spiritus. Ille est spiritus, quem debet laudare omnis spiritus: per quem spirant, & ad quem aspirant, & in quo respirant, & respirabunt omnes beati spiritus tam hominum, quam Angelorum. Tradidit Christus Corpus suum potestati Judæorum, ut illud pro arbitrio suo omni crudelitatis carnificinâ cruciarent, discerperent, lacerarent: Sed nullam in spiritum eius sæviendi habebant potestatem: Solum ergo spiritum, ut Patri traderet, reservavit, ut Pater illi eundem post triduum redderet, & corpori restitueret. Proh **DEUS** immortalis! tantine valet salus unius animæ, ut pro mea salute, Anima Christi tam crudeli morte separanda fuerit

fuerit à corpore? Ergone ego tanti valeo, quanti sanguis & vita Christi? Ergone post tot impensas me perdam? Non suppetunt hic mihi verba, quæ loquar; itaque loquatur pro me verè hic totus melleus & lacteus Bernardus: *Quod si totum me debeo pro me facto, quid pro me refecto; & refecto tali modo? Nec enim tam facile refectus quàm factus. Nam qui me semel, & tantum semel dicendo fecit, in reficiendo profecto & dixit multa, & gessit mira, & pertulit dura, sed indigna. Quid ergo retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? In primo opere me mihi dedit; in secundo se: & ubi se dedit, me mihi reddidit. Datus ergo & redditus me pro me debeo, & bis debeo. Quid DEO tribuam pro se? Sic ipse, nimirum in tota Christi passione hoc est in primis expendendum, & æstimandum, Christum scilicet se totum nobis dedisse, nihil sui reservando. Jam verò ubi Christus se totum amore toto, corpore toto, sanguine toto, animâ totâ tibi tradidit, quid tu illi ex te toto, Christo reddidisti? Si dentem pro dente, oculum pro oculo, imò totum pro toto reddere oportet, tunc unquam propter Christum, pro te & passum, & mortuum, & totum tibi traditum, propter nimiam illam, quâ te dilexit, charitatem, vel semel oculos avertisti ne viderent vanitatem? Oculos ergo alteri tradidisti. Potesne meminisse te unquam propter Christi manus perforatas clavis, & cruci affixas, ab illicito opere manum continuisse? Negasti ergo illi & manus, tu qui es opus manuum ejus. Auderesne afferere, te propter linguam Christi, felle, & aceto potatam, vel semel compressisse linguam tuam à maledictis, contumeliis, mendaciis, juramentis? Linguam ergo illi subtraxisti. Alia jam aspice, & inspice, & totum te per circuitum circum-*

Tract. 4
dilig.
Deo.

Christo
omnia
nega-
mus &
aliis
tradi-
mus.

spice; vide quid ex te toto, Christo tradisti? quot quot in corpore tuo recensentur membra, tot tibi fuerunt, quibus Christum oppugnasti, arma. Hi sunt, piissime Jesu, fructus tuæ passionis. Ideò in nos fuisti tam bonus, ut nos essemus mali: ideò misericors, ut nos immisericordes: ideò te in nos exhibuisti tam pius, ut nos essemus impii? Ad similes vereor ne idem dicat moriens in Cruce Christus, quod olim scribens ad quosdam Paulus. Sic enim Paulus: *Timeo de vobis, ne sine causa laboraverim in vobis.* Frustra pro vobis de cælo descendi, & factus sum homo: frustra pro vobis in stabulo natus, in præsepio reclinatus, octavo die circumcissus frustra per 33. annos in fame, & siti, & frigore, & æstu, & sudore vultus mei, & sanguine totius corporis, quæsiui te ovem perditam: frustra tot opprobria, alapæ, sputa, flagella, spinæ, clavi, crux, vita, mors, omnia. Sine causa laboravi, quia laboris fructum nullum retuli. Non tantus est Christo dolor pro te sic laborasse, quantus, nihil suo labore profuisse. O miseri, & per omnem æternitatem futuri miserimi! quibus tam copiosa redemptio, redemptorum erit perditio, & ipsa Christi passio, illorum, pro quibus est passus, condemnatio. Præstat hominem illum nunquam fuisse natum, quam Christum frustra pro illo fuisse passum. Hoc ne mihi contingat, ad te me converto, qui pro me, ne morerer, es mortuus. Os meum applico ori tuo, ut suscipias verba mea, postquam tu jam protulisti ultima verba tua. O sacrosanctum os, unde tot æternæ Veritatis oracula promanarunt, & promissa omnium bonorum. Ex illo sacratissimo ore prodire hæc *Luc. II.* verba: *Petite, & accipietis.* Unum est quod peto, & secundum non adjiciam, & per os tuum divinissimum,

simum, quod jam aperis, ut in manus Patris emittas spiritum tuum, peto, ut dum ego aperiam os meum, ut emittram spiritum meum, ex hoc ore eadem prodeant, quæ cum morereris, ex ore tuo, hæc ultima verba: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.*

§. XIV.

Inclinat caput.

SEquitur ultimum ordine, sed primum dignitate de Christo patiente mysterium, quod est omnium prodigiorum longè maximum, mors DEI immortalis. Itane verò? ergo ut vivat vilis vermiculus terræ, moritur Dominus cæli! Quamdiu procabit amorem meum Amor divinus? Quot ludos aget? quot scenas peraget? quot personas sustinebit? Egressus est ut sponsus, currit ut gigas, jacuit ut infans, fugit ut exul; ambulavit ut peregrinus, obedivit ut subditus, ministravit ut servus, luctatus ut miles, docuit ut Magister, sanavit ut Medicus. Et quas non scenas in gratiam mei egit in præsepiti, in stabulo, in fœno, in domibus, in vicis, in compitis, in castellis, in Templis, in Synagogis, in oppidis, in urbibus, in solitudine, in montibus, in vallibus, terra, ac mari? in horto Gethsemani, in domo Annæ, in ædibus Caiphæ, in prætorio Pilati, in palatio Herodis, & tandem in paribulo crucis? Adhuc pergic amare hominem Jesus? necdum incipis amare ô homo JESUM! Post omnia moritur ut reus. Antequam moreretur, tacite secum ingeminabat hæc verba Prophetæ: *Quid est quod debui facere vi-*

Christi
in nos
benefi-
cia.

Isa. 4. 5.